

bevare de her tilbud til de uddannelsesuvante unge og voksne, men også at vi er nødt til at se på de økonomiske hensyn. Der har jeg tidligere i min tale netop sagt, at jeg mener, at den nylig vedtagne erhvervsuddannelsesreform, styrkelsen af 10. klasse og de andre tiltag, der er sat i gang, netop kan være med til at opfange den her gruppe.

Så mener jeg også, at det, vi gør her, jo er, at vi sådan set forsøger at sætte niveauet tilbage til 1995-96, og det burde efter min mening være muligt at lave det kunststykke. Jeg er godt klar over, det ikke er nemt, men det burde være muligt, netop også fordi beskæftigelsen jo heldigvis går i den rigtige retning, særlig for de unge.

Første næstformand (Birte Weiss):

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Forespørgerne er interesseret i at vide, hvad finanslovforligets konsekvenser har været for produktionsskoler, daghøjskoler og skolen på AMU-området.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at bortforklare, at der er blevet gennemført nogle beskæringer. Der er i hvert fald indført et loft for det antal pladser, det antal årselever, der kan komme på de pågældende områder. Det er der flere forskellige grunde til. Området har været voldsomt stigende, efter at frit optag blev indført på nogle af skolerne i 1996 og for andre af skolerne i 1997. Der har altså været en fuldstændig ukontrollerbar vækst, som vi nødvendigvis måtte skride ind over for.

Den anden grund til, at der er indsat et loft, er, at målgruppen er temmelig bredt defineret. Det er meget sværere at beskrive målgruppen på disse punkter, end det er, f.eks. når det handler om grundskolen og ungdomsuddannelserne, hvor man jo ved præcis, hvor stor en årgang er. Her er der i og for sig, kan man sige, en fuldstændig vildtvoksende gruppe, som ikke er nærmere defineret, og hvor en meget stor del af befolkningen i virkeligheden kan blive kunder i systemet.

Det blev præciseret ved finanslovaftalens tekster, at på nogle af områderne vil vi kun have elever under 25 år, på andre områder vil vi kun have elever over 25 år, og at der skulle være en vis procentdel af kortuddannede på kurserne, for at de kunne godkendes. Det har været et forsøg på at beskrive præcis, hvad det

var for målgrupper, der var aktuelle på de pågældende uddannelser.

Inden for samme periode, hvor tilgangen til disse kurser har været voldsomt stigende, har ledigheden været temmelig kraftigt faldende. Der behøver ikke nødvendigvis at være nogen modsætning i det, men det er i hvert fald påfaldende, at det er to modsattede tendenser, der har været på samme tid.

Desuden er det sådan, at det loft, der er meldt ud i forbindelse med finanslovaftalen, jo beskriver de aktiviteter, som staten betaler. Der er andre aktører, som må bidrage efter vores mening, hvis der er behov for flere pladser; det gælder kommunerne, og det gælder også for virksomhederne. Der er talrige eksempler på virksomheder, som har bestilt kurser på daghøjskolerne eller på andre kursusvirksomheder, hvor de ved, at staten betaler det hele. Derfor er det også rimeligt at sige, at der må være andre bidragydere end blot staten til disse efteruddannelseskurser.

Så vi står fra radikal side fast på de lofter, der blev udmeldt. Vi mener, de har været velbegrundede, men det ville selvfølgelig have været bedre og lettere – eller det ville i hvert fald have været lettere – for mange af aktørerne, hvis der var fuldstændig frit slag, frit valg på alle hylder, som der har været det sidste par år. Det har vist sig at være umuligt at styre det, og derfor har vi håndteret det på den måde, vi har gjort i forbindelse med finanslovaftalen.

Dernæst spørger forespørgerne, hvordan regeringen vil sikre tilstrækkelige tilbud for uddannelsesuvante unge, for uddannelsesuvante voksne og for kortere uddannede.

Ja, for de unge er det sådan set forholdsvis nemt at beskrive, for der er allerede foretaget en del ting. Erhvervsuddannelsesreformen, som netop er blevet vedtaget, og som træder i kraft snart, indebærer en forenklet indgang til en masse forskellige fag, samtidig med at der også bliver mulighed for det, der hedder delkompetence, dvs. man behøver ikke at være fuldt i stand til at gennemføre en hel uddannelse; man kan komme ud med en delvis kompetence på et område. Vi har gjort os meget umage med også at øge indholdet i 10. klasse, og vi har fastsat erhvervsgrunduddannelsen som et tilbud til specielt disse svage unge, og vi har også haft glæde af den frie ungdomsuddannelse.

Det er regeringens mål, og det støtter Det Radikale Venstre fuldt ud, at 95 pct. af en ung-